

ЦЪРКВА НА ЖЕНСКАТА ТРОИЦА (Идея За Нова Атеистична Религия, култа ПАВ)

От Иванчо Йотата, известен още като Очнави Ататой, Иван Бугаров, Йотабаш Гяурджи, Нострадамус Буладамус, и под други клонинг имена

Резюме: Това е моята последна идея за една, желателно атеистична, Църква, която може да бъде наречена ЖеТри (т.е. Женска Троица, WoTri) Църква, или ПАВ (PAW) Култ, защото там се прекланят пред три богини, Путна (Putna), Афро (Afro), и Вимей (Wimei), и в триъгълни църкви, в три различни олтара, но в една църква. Аз намерих това за доста оригинално, и имайки предвид моята напреднала възраст, публикувам идеята без измисляне на религиозни приказки, а само като дълбоко философски мисли и идеи за феномена на женското човешко същество.

Съдържание

[0. Въведение](#)

[1. Храмове](#)

[2. Путна](#)

[3. Афро](#)

[4. Вимей](#)

[5. Заключение](#)

0. Въведение

Този материал не трябва да бъде дълъг, и идеята за него е още твърде свежа за мен, но тя ми се вижда толкова философски задълбочена, че аз просто не мога да чакам повече преди нейната публикация. А и защо трябва да измислям религиозни притчи сега? От една страна аз съм измислил две религии под моя традиционен псевдоним (аз дори започнах своята писателска дейност с една атеистична религия), а от друга страна аз и не се каня да ставам проповедник, аз имам сумата други неща, които трябва да свърша в останалите ми години. Така че тази религия може да се приеме просто като интересна идея за храм, за място където човек може да послуша различна музика (защото в това основно се състои моята идея за изповядването на тази религия) и да намери време да помедитира малко и да се замисли за феномена на женското същество, който заслужава това. Това е причината защо аз казвам, че това е атеистична религия, т.е. вярване без наивно обрисване на някои божествени същества, а също и теософия, което в моето, основно етимологично, схващане за нещата означава просто *theo + sophia*, т.е. бог и мъдрост. Но от друга страна това е именно това, което е нужно в днешно време, някакво вярване базирано не на приказки а на вникване в *духа* на всичко съществуващо — защото бог може да съществува или не, но всяка вещь си има някакъв дух, това са основните закони на функционирането ѝ, нейния принцип на организация.

Така, и нека аз в началото ви обърна внимание на този факт, че това е Троица, както стоят нещата със санскритските богове, т.е. това е нещо *повече* от диалектика, която има две “лактики”, което значи еластични неща, тъкмо ластик по български! И не ми напомняйте, моля ви, че и в

християнската религия има света Троица, защото там, както и навсякъде във християнството съществува само някаква *имитация* на идеите от Изтока, християнският бог е един “човек” който има 3 лица, това не са три различни богове, както това е в будизма. Даже и самият Буда не е бог а просветен човек — като мен, мога да ви споделя —, горе-долу както и пророк Мохамед не е бог а само умен човек, който се опитва да насочи вниманието на масите към невидимия *Дух* на Всемира. Ако това ви доведе до заключението, че аз не съм особен защитник на християнството, то вие ще сте прави, аз съм убеден, че християнството е възникнало на Изтока и е било *развалено* от Запада, така както и цивилизацията на Древна Гърция *не* е изиграла особено положителна роля за Европа и Запада, тя по-скоро е *спряла* влиянието на Изтока (на персийците и арабите) на Запад (предавайки нещо, разбира се, но не много), и тогава, като неизбежно следствие, че цялата Западна цивилизация не е толкова мъдра, за каквато тя се представя (и това е причината за нейното загиване в днешно време, за което аз говорих някъде). Аз ви казвам това още в началото, не защото това има нещо общо с култа ПАВ, а за да не крия убежденията си, с оглед на това, ако някой от вас не ги харесва, то да може да излезе бързо от този материал.

Така че сега да пристъпим към Женската Троица. Аз просто твърдя, че във *всяка* жена живеят 3 същества, 3 богини, които аз ще обясня по-късно в по-големи детайли, и кога едно от тях поема юздите на управлението не е лесно да се каже, това зависи някак-си от възрастта на жената, но не само от това. И тази смесица от 3 души е това, което прави жената толкова непредсказуема или изменчива (*mobile*, както е казано в известната италианска фраза: *la donna e mobile*), докато при мъжа няма нищо подобно, той може да е глупав или умен, но той винаги е горе-долу един и същ — играч, който иска да експериментира, да пробва това и онова (което може после да бъде предадено в потомството). Докато жената може да е съблазнителка, може да е съхранителка (на гените), или може да е философ по свой начин, преди всичко интуитивно, но тя е по-практична от мъжа, тя може и да не изглежда по-добре от него — това всичкото са “четки”, измислени от *мъжете*, че тя е най-красивото същество, тя *може* да е такава едно 10 години, максимум 20, докато мъжът е такъв през целия си живот —, но тя е *най-нужното* същество, и предвид на това може и *трябва* да бъде обожествявана (което аз, фактически, и правя).

ОК, хайде тогава аз да започна от ЖеТри храмовете, защото те не са като при другите религии — нищо при мен не е традиционно (и това е основната причина поради която българските власти не ми обръщат абсолютно никакво внимание, между другото).

1. Храмове

Храмовете на тази нова религия са триъгълни, и това е основанието за сричката “три” в нейното име. Защо те трябва да са такива, след като никъде не се строят триъгълни домове, е прав да запита читателя. И аз ще отговоря с контра-въпрос: а защо пък не? Виждате ли, това не са сгради, в които ще живеят хора, триъгълни стаи не биха били особено удобни ако те са малки, но ако това са храмове, които се предполага че ще бъдат големи, то тогава в това няма нищо неудобно. Единственият момент, на който си струва да се акцентира това е самият ъгъл — тук от 60 градуса — но там, съвсем естествено, може да се направят закръгления, например на половин до един метър разстояние, така че това ще е нещо като ниша, както често се прави в църквите. Трите олтара ще бъдат точно в ъглите, заемайки около 1/3 от страната на триъгълника, а в средата на страната ще бъде входа, т.е. 3 такива входа. Аз мислих за това, но не виждам никакво сериозно основание да се прави един от ъглите по-малък, или по-голям, трите богини може да не са еднакво желани, това е така, и те може да заемат различен брой години от живота на жената, но това не значи, че една от богините е по-важна от другата, така че да се правят ъглите-олтари с различни размери ще бъде неправилно.

Обаче име един важен момент по отношение на тези храмове, това е покрива, който трябва да се вижда от далеч. Тук аз имам някои съмнения, но има и точно определени неща. Аз се съмнявам по отношение на височината на централната част, но нямам никакви съмнения за частите около върховете, там покрива трябва да бъде във формата на най-важната женска характеристика! Разбрахте ли ме? Ами разбира се, че аз имам предвид гърдите, пълни, добре закръглени, което значи полусферични, и с хубави зърна в средата — което, всъщност, почти и не се различава от покривите

на всички църкви, там винаги има някакви куполи с подобна форма. Църквите имат куполи и те твърде често са кръгли или имат множество закръглени сферични елементи, защото кръга това е “царската” фигура (там всички точки са на равни разстояния от центъра, където се предполага че стои царя). Но гърдите действително са основния (приличен) женски елемент, и той присъства даже в изображението на ... *числото три* — според мен —, защото това просто не може да означава нищо друго! И гърдите символизируют числото три по простата причина, че те не напомнят за двойка, а за тройка, те са необходими на детето (или са били такива от край време). Така че вие виждате, че триъгълника тук се оказва непосредствено свързан с окръжността, с това предложение аз като че ли правя, хъм, *триангулатура* (обикновено наричана триангулация, което не е съвсем същото) *на окръжността*. Накратко, моето предложение е да се строят не много високи ЖеТри храмове, например колкото 2-3 етажа е съвсем достатъчно, където над частите близки до върховете трябва да се извисяват куполи с форма на гърди, златни или позлатени, после по-близо към центъра може да има разположени още 3 подобни купола (но те е по-добре да са по-ниски, те не са самите олтари), и в самия център трябва да има приповдигната триъгълна (или кръгла) площадка, където са поставени скулптурите на 3 ... бебета, които гледат в посока на ъглите, с гърбове един към другите, също позлатени, и над техните глави, може би, някаква корона или ореол, или въртящи се 3 жълти светлинни лъча, както го оформи архитекта на сградата.

Към въпроса защо богините са така наречени аз ще стигна в конкретните секции, но сега искам да обясня как самия триъгълник трябва да е разположен — защото вие знаете, че за това обикновено съществуват правила. Аз стигнах до заключението, че, в хармония с имената, олтара на Вимей трябва да бъде позициониран на запад, разбира се (където се има предвид тяхното английско изписване, Wimeй и West); вие ще видите после, че залязването на слънцето съвпада в общи линии със залеза в живота на жената. И сега, с оглед на това по-добре да обрисувам как останалите олтари трябва да бъдат ориентирани, вие трябва да си представяте мисловно обикновен циферблат на часовник с 12 часа, който е ориентиран с цифрата 0 /12 на изток, следователно запад ще бъде там където е 6 часа. В този случай олтара на Путьна ще бъде на 10 часа, и този на Афро към 2 часа. После входа за олтара се предполага че трябва да е разположен така, че влизайки да завивате винаги на дясно, т.е. в посока на 12 часа ще бъде входа за Путьна, към 4 часа — този за Афро, и към 8 часа — за Вимей. Но това влизане е условно, защото в средата на църквата пространството няма да бъде разделено, в това няма никаква нужда, а това и не се прави в другите църкви; в средата ще има само триъгълни (това като че ли е логично) малки столчета без облегалки, и достатъчно място покрай олтарите и входовете, така че столовете ще образуват вътрешен триъгълник паралелен на сградата.

Нещо повече, службите на олтарите трябва да са разделени в течение на деня, и аз стигнах до естественото решение да разделя денонощието на 4 части, 0 – 6 – 12 – 18 – 24, и да изключа само частта от нощта между 0/24 и 6 часа. Тогава олтара на Путьна ще бъде обект на почит от 6 до 12 часа (и самия олтар е позициониран в 10 часа), този на Афро ще бъде активен от 12 до 6 вечерта (и олтара се намира в посока на 2 часа след обяд), и Вимей ще бъде почитана от с 6 до 12 вечерта (а олтара стои точно към 6 вечерта). Това е много удобно, остава само да се каже с какъв вид музика, а също и в какви ... цветове. Музиката за Путьна трябва да бъде поп и джаз, жизнерадостна утринна музика, много подходяща; тази за Афро ще е фолклорна, което също не е лошо за следобедните часове и за работната част на деня, тя е също жива и мобилизираща, но като че ли повече за цялото население; и за Вимей остава класическата музика като най-подходяща за вечерните часове. Но като добавъчна идея ми дойде в главата — макар че това зависи от уредниците на храма, разбира се — да се редува 1 час музика с 1 час тишина (с възможно показване на видео) за медитация, и тогава може да се приеме музиката да бъде, примерно, от 30 минути на четен час и до този момент на следващия час, това ми се струва добър избор.

А по отношение на цветовете, макар че това не е съвсем ясно в момента защо трябва да е точно така, но вие ще разберете причините малко по-късно, те трябва да бъдат ... червен, зелен, и син! Олтар в червен цвят сутринта е лесно да си представим, така също и зелен за след обяда може да се разбере (макар че тук *може* да има и друг избор, но фолклора обикновено се свързва със зелени поляни), и за вечерните часове и за нощта синия цвят е просто най-добрия. И не забравяйте също, че по този начин са зададени *всички* цветове, това е палитра, плоскост (2-D обект), така че човек може да интерпретира, ако иска всеки цвят като смесица от тези цветове, следователно, характера на всяка жена ще бъде свързан с някакъв цвят, това може да е не лошо внушение (или самозалъгване, както ви хареса)!

2. Путна

Е, значи името на Путна аз измислих просто изхождайки от известната латинска дума *puttana*, или *putain* по френски, или п##ка на български, и т.н. (в сардински диалект тя била даже *buttana*, и в немския съществува думата *Putte* като Амурче-детенце), което — защото вие не знаете това, то е лично мое домисляне — ни води към санскритската ... демоница Путана (четена ‘пуутанаа’), която била убита от бог Кришна, за аморално поведение (което аз малко измислям, но то е твърде правдоподобно, и което прави, както казват англичаните, дългата история кратка). Във всяка жена живее съблазнителката Путтана, това е известно, но номера е в това, че то така и трябва да бъде, така я е направил Бог, това е неизбежно (цялата тънкост е в пропорцията с останалите богини в нея). Тъй като е естествено (макар и това не винаги да е задължително) жената да се подчинява на Путна когато е млада и още не е раждала, то нейните гърди трябва да бъдат изобразени — това е основния символ на олтара — леко вирнати нагоре, като чипо носле, и още не добре закръглени. И вие виждате, че червената тоналност достатъчно добре пасва на този олтар, както също и поп музиката, джаза, нещо бурно.

Сега, аз не мисля, че тук трябва да се изобразяват порно сцени, това е църква все пак, но може да има различни абстрактни картини, воали, цветя (червени като правило), плодове, всичко което художника счете за подходящо. Обаче е хубаво над самия вход (който е ориентиран към 12 часа, както обясних) да има някакви завеси където тези вирнати гърди да бъдат изобразени. Е, аз не знам какво още да обяснявам тук, сигурно може да има някакъв лек аромат, който да се счита че е секси, може би триъгълните столове близо до олтара да бъдат червени, но това са подробности. Часовете на активност на олтара, както беше казано са от 6 to 12 сутринта. А-а, в тази църква не се предполага, че ще се палят свещи, но може да има някаква кутия за дарения, също с оборудване за плащане чрез банкови карти. Но тези храмове трябва да станат места за посещения и даже за определяне на срещи на хората, и за някаква медитация, както аз намекнах. Защото в това е тяхното предназначение, човек да намери време да се постави в центъра на Сътворението, да помисли за другите, какво е направил вчера и онзи ден за другите. Всеки може да дойде тук, да седне и да помисли няколко минути, и да бъде възнаграден с малко музика, обаче не силна. И това положение, че това не е някакво наказващо божество, трябва да способствува за спокойния характер на тези медитации, било то от жена или мъж или дете.

3. Афро

Богинята Афро трябва да се асоциира с раждането на децата и увеличението на броя на населението, ако не по друга причина, то поне затова, че в Африка е горещо и в миналите геологични времена (в ледниковия период) там са възникнали първобитните хора. Аз лично свързах това име с немската дума *Affe*, която означава ... маймуна, което е твърде възможно, защото ние изглеждаме подобни на тях, това е факт. Но тук, очевидно, е още и гръцката богиня Афродита, която може да има някои съблазняващи функции в тяхната митология, но за нас Афро е духа само на размножението, на раждането на децата. Нейните гърди, при това положение, трябва да бъдат пълни и закръглени, и трябва да бъдат изобразени над входа (към 4 след обяд). При тази ситуация е ясно защо трябва да се слуша народна музика, защото народ това вече е голяма популация. Следобедните часова са също подходящи за народната музика; единственото нещо, което не изглежда много подходящо тук е зелената гама, но всичко е въпрос на навик, и RGB метода за задаване на цвета е просто необходимост. Но вие можете винаги да си представяте в ума зелени поляни, където израства всичко (Все пак аз дойдох и до още една допълнителна асоциация по отношение на последната гласна от имената, където ‘а’ е най-отворената и весела гласна, тя подхожда за Путна; после ‘о’ при Афро е поцивилизована и това е отвор, това може спокойно да се приеме за символ на утробата; и при следващата Вимей името свършва на ‘и’, което е ... ридаеща гласна, и вие виждате, че това също е удачно.)

4. Вимей

Тук някой от англоговорещите може да настоява на това, че трябва да се пише Wimey по английски, но позволете ми да не се съглася с него, защото аз предлагам една Църква за целия свят, а английското “y” има доста “екстравагантно” използване, то не е както в другите западни езици. Така че Вимей това е вечерната богиня, също и в смисъл на залеза във възрастта на жената. Но, както казах, възрастта не е задължителен параметър, въпроса е философски, идеята е в това, че във всяка жена живее някакво *мъдро* същество, по-мъдро в някои аспекти от мъжа, защото нейната мъдрост е по-естествена, това е мъдростта на самия Бог, това е нещо такова, което го изисква самия живот! Ако мъжа е играч и ловец, той експериментира, той иска да намери нещо ново, то жената се опитва да изпълнява своите задължения, да запазва живота, и да прави това, което природата счита за нужно, тя не се опитва да променя а да се *адаптира* към живота. Това са различни аспекти, но те се оказват нужни и те мотивират необходимостта от наличието на два пола (без значение дали те, както и всичко съществуващо, са създадени от някакъв бог, или са възникнали в резултат на някои свойства на материята). Другояче казано, жените са *възпрепятствани* от техния пол, и това е преднамерено, да станат по-умни от мъжете, но преди или след възрастта на секса те са и стават много умни, те имат интуиция, която в много отношения е по-важна, отколкото способността да разсъждават (както и животните се подчиняват на своите инстинкти).

Но мъдростта на жената е малко, че и малко повече от това, тъжна, тя изисква от нея да се откаже от изпълнението на основното ѝ задължение, тя предполага, че нейните гърди са провиснали (или пък че тя изобщо няма добре оформени гърди), и затова на олтара (към 6 часа вечерта) и на входа (към 8 вечерта) трябва да са изобразени отпуснати гърди. И вие виждате, че синия цвят е много подходящ тук, вечерния час, сериозната, класическата музика, също, и даже самото име е малко плачещо (*weeping* на английски), и корена тук е също много стар, той е представен и на Изтока и на Запада, но хората просто не го разпознават. Аз имам предвид следните думи: английската *woman*-жена, също *wife*-съпруга, немското *weich* (‘вайх’) като мек (*soft*), латинската *femina* (жена), славянското ... *виме* (то и в полския е *wymie*), латинския *vacuum*, испанската и италианска *vacca* като крава, и даже някакво *wahinee* от ... остров Хаити означаващо пак жена. Така че и това име е просто брилянтно, и нейния олтар е разположен в посока на залеза, накъм West-запад.

5. Заключение

ОК, аз изпълних своя дълг, създадох още едно социално предложение, за още една (за мен, но тук само за една) атеистична религия, посветено изцяло и само на жените, на трите духа представени в тях, които ги карат да функционират по твърде непредсказуем начин. Аз описах също и храмовете на тази ЖеТри религия, нейното изповядване (където не считам за нужно да поставям последната дума в кавички, тъй като медитацията или просто спокойното седене и размишление слушайки музика е вече вид религия), въведох направо революционна форма на храмовете, свързах триъгълника с кръга, обясних ви някои интересни връзки между различни думи в редица езици, и даже успях да ви проповядам и малко морал. Аз не виждам защо такива храмове да не вземат да възникват на едно или друго място, моят единствен недостатък е в това, че аз не мога да измислям *невероятни* истории, аз измислям само вероятни такива! Ами, това е всичко. Както желаете.